

A'

CSASZARI ÉS KIRÁLYI FELSÉG
ENGEDELMÉVEL.

Nro 48.

Költ Bétsben, Karátson Havának (Decembernek)
15-dik napján 1801-dik Elztendőben.

B é t s.

A' meg-szünt háborúk alatt, a' Regimentek
Tisztelendő Atyái (Káplánnya) sok érdemeket
szerzettek magoknak; részszerént a' haldokló 's
egyéb beteg katonák körül tett nehéz szolgálat-
jokkal, részszerént az ütközet helyen mutatott
példás vitézségekkel: amazokat tehát, a' mejje-
ken viselendő kis arany keresztel, mellyen ezen
szók olvastattnak: Piis Meritis, méltóztatott
meg-jutalmazni Ő Felsége; ezeket pedig azon
arany érdem-pénzel, mellyet II dik Jó'sef Csá-
szár hozott a' katonaság közzé, rendkívül való

D d d

bátorságoknak meg-jutalmaztatására. Ilyen arany érdem-pénzt kapott a' Nemes Nassau Vassas Regementjének mostani Káplánnya, Tisztelendő Nagy Pongrátz Erdély Országai Hazafi, ki is látván, hogy seregünket nagy számmal körül vette az ellenség Olaszországban, tüstént leugrott a' lováról, 's hogy a' Frantziák észre ne vegyék, hason mászott a' szomszéd erdőig, annak meg-vi'ssgálása végett. Mihelyest látta, hogy onnan jó volna meg-támadni az ellenség nagy számát, lóra kapott, 's a' dolog mi-voltát Báró Wenkheim Generálisunknak tudtára adta, a' kitől hevenyében azt a' parantsolatot vette, hogy mennyen maga az erdőbe egy sereg lovassággal. Ezekkel tekát a' Tisztelendő Úr az ellenség oldalának esett, a' hol a' Frantziákat erősen megzavarta. Ezen váratlan tsata rémülésbe hozta az ellenséget, melly talám úgy vélekedett, hogy még sokkal nagyobb erőnk volna el dugva az erdő táján: azért ámbár húsz ezer emberből állott is, még is el-lódult, 's négy ágyút hagyott T. Nagy Pongrátz Úr kezeiben, két sebbel együtt, mellyet a' Vitéz Pap a' jobb karján kapott a' vagdalkozó Frantzia Lovas Vadászoktól.

Magyar Ország.

Pestről December hónap 4-dikén. Mái napon temettük-el a' Magyar Litteraturának egygyik szíves elzöklőjét, a' ki élete leg szebb korában áldozatjává leve édes Anyanyelvünk mellett tett fáradozatlan törekedéseinek — Vályi Úr ez — harmincz elztendeig csak azért élt, — 's azon vólt,

hogy a' ditsősség Templomában számára Magyar borostyan viríttson. Hány érző Izívet érdeklett ezen szomorú eset! — mert ugyan is — a' gyászos sirnál:

A' Kegyes Ifjúság keseregven Vályi halálán,
 Tsak bús hangot adott Izép Buda Vára felé.
 Bértzei Gellertnek jajszót jajszókra riad ak,
 Melly gyázt sejdítven a' Duna, ezt zajoga;
 „El ő, — mit sírtok? törekedjete holtan is elni,
 Nints mért sósítsak könnyeitek vizemet.“
 Sirja körül terjedj mindég zöld földi borostyán,
 Fürtöztess Vályink' sirja körül levelid'
 Nyöljete itt szép rózsabokrok, 's ért szikrage-
 rézdű

Töke fedezd ernyős boltózatiddal ez helyt.
 Mert e' draga Magyar ki itt nyugzik mézajakú
 vólt,

'S édes; kedveztek Grátzia, — Múza néki.
 Nemescsói Sztrókai Antal.

Simontörnyéről (Tolna Várm.) Növ. 29-
 dén. Sok részét béjártam az őszön Magyar Or-
 szágnak; a' jövő távászön más szegleteit szán-
 dekozom megtekinteni; tudom kedvét találok
 mind az Uraknak; mind Erd. Olvasóinak; ha
 tapasztalásaimat levelenként közleni fogom. Ez
 által egy két ménes leírásával kedveskedem. Meg-
 néztem mind Hertzeg Eszterházy, mind Gróf Vi-
 tzai híres ménesseit. Amaz Ozorán vagyon, ez
 pedig Iregen, mind a' kettő Tólna Vármezgyében.
 Az Ozorai négy ménesből áll, úgymin' az úgy
 nevezett Tsödör ménes, anya-ménés, meddő-mé-
 nes, és tsikó-ménésből. Mind a' négy a' Tóti

D d d 2

pufztán jár, közel Ozorához. Ha erős hideg kezd lenni, bé-hajtják azokat az Ozorai ménes házba, melly álmélkodásra méltó nagy épület. Egygyik ménes itt is külön van szakasztva a' másiktól, 's szabadon jár mindenik a' roppant nagyságú színekben. A' tsödörök közzül némellyek Angliából szakadtak ide. Egy erős tsödörre harmintz kantza van bízva; de ha most kezd hívatálához, tsak tízre vagy húszra botsátják az első esztendőekben; máskép hamar meg-romlanának. Ez előtt egy igen híres Eklips nevű Anglus tsödör volt itt, de már el-eklipszelt. Két gyönyörű tsikóját láttam, az egygyiket az Iregi ménesben, a' másikat Mező Komáromon, Holzmeister Udvari Tanácsos Úr, és az Ő Felsége Familia Jószágai Igazgatójának istállójában Gróf Vitzai ménesse, melly némi-némű tekintetben az Ozora eleibe hágott, igen sokat köszönhet ezen Eklipsi tsödör-tsikójának, mellyet tsak két száz forintot vettek volt az Ozorai kótyávétyén, de a' minap két ezer aranyért sem akarta oda engedni a' Gróf, egy Berlini nagy tekintetű Utazónak. Van most az Ozorai ménesnél egy Rojál Zsorzs nevű szép nagy Anglus tsödör, melly a' tavaszon harmintz hét kantzának volt szolgálatjára. — Négy esztendő korokban bé hajtják a' tsikókat a' pufztáról, 's istállóra kezdik fogni, 's lassan lassan ahhoz szoktatják, hogy a' kötő-féket, a' kantánrt, a' hevedert, végre a' nyeret vagy a' hámot magán el-szenvedhesse. Azután vagy a' ló oskolában taníttatnak, ha paripa válik belőlök, vagy pedig bé-fogják, 's úgy tanítgatják. Végre ha

az oskolákat ki-tanúlták, vagy a' Hertzeg számá-
ra fel-küldődnek Kis-Martomba, vagy pedig el-
adódnak.

Örvendettem, midőn láthattam, melly se-
besen a' nyakába vetette a' tsikós a' hurkos kö-
telet (árkányt) a' négy efsztendős vadtsikónak, 's
azt hirtelen ki-fogta a' ménesből. A' többi tsi-
kós tüstént meg ragadta az erős lovat, 's a' föld-
re le-türkölte, a' hol kantárt húztak a' fejébe 's
hamar meg nyergelték, hogy azzal mulatságot
szerezzenek a' nézőknek. De a' vad ló, melly-
hez soha még kötél se ért, most a' kantár, de
kivált a' heveder 's a' nyereg szíjjai által szor-
gattatván, fel-szökött a' földről, 'sirtóztató mód-
ra ugrált és hánkódott. Újra kézre kerítik a' tsi-
kósok, kik közzül az egygyik, mint a' nyíl, a'
hátára szökik, 's nyargalni kezd rajta. De a'
vad ló ágoskodott, szökdösött, falnak fának
szaladt, hanem a' lagényt még se tudta le-vetni.
Végre a' földhöz tsapta magát. Megént reá ül
a' tsikós, de a' kit megént a' földhöz tsapa' vad
tsikó. Harmadszor is reá ül, 's minekutánna a'
ló semmi módon le nem vethette, mérgében is-
mét a' földhöz tsapta magát, 's úgy a' lábára
esett a' tsikósnak, hogy szintúgy meg nyekkent
belé a' legény. Mingyárt oda ugrottam: No ötsém,
mondám neki, most bezzeg meg-ütötted a' lábod!
Erre fel-ugrik, mondván: Uram tsak a' tsizmá-
mat nyomta meg a' mendergős lova. — De lát-
tam tsak ugyan, hogy sántikált a' tsikós, kit
azután mindnyájan meg ajándékoztunk.

Olasz Ország.

Rómából Nov. 20 dikán. Azon fájdalmasan eső kárnak, melyet Bologna, Ferrára, és Romagna tartományinak a' Cisalpíniai Respublika réizére lett által engedése által vallott a' Római Státus, némi némű részben leendő kipótlására, azt rendelte Pápa Ő Szentsége, hogy a' szántás vetés 's egyáltaljában a' földmivelés minden ágainak előmozdítása, szorgalmatos gyakorlása és tökéletesítése által kell a' népnek magát és a' Státust is jobb jobb állapotba helyeztetni. Azon is igyekeznek a' Sz. Atya, hogy a' Nagyokat tulajdon példás élete módja által szoktassa el a' pompás és nagy költséggel járó élés módjától, a' honnan minden tekintetben szoros takarékoság uralkodik Udvarában. Szolgálatjára csak kevés és szükséges izemélyeket tart maga körül, asztalán pedig kevés számú és nem mesterséges élvezetek jelennek meg.

Paduából Nov. 3 dikán. Verónában a' szoros neutrálisnak sok bizonyosságait lehet tapasztalni. Ezen városnak nagyobb része, a' mint tudva vagyon, a' Cisalpíniai Respublikához tartozik, egy kis része pedig az Austriai birodalomhoz. Az Ets vize választja el a' két birtokot, 's a' rajta lévő hídnak fele Austriai, fele Cisalpíni. Ezen hídnak közepelte, éppen a' mostani határ lincán üldögélt régiöl fogva egy féllábú koldús, és az által járók alamizsnálkodásából tengődött. A' városnak véletlen sorsa, sok más koldust hasonló állapotban megháboríthatott volna: de ez

valóságos koldúsi talentommal bírván, megmaradt ugyan azon ülő helyében 's tüstént tudta magát a' környülállásokhoz alkalmaztatni. Régtől fogva való ülő poltzának, melly éppen a' hátár línéára esett keresztül, az Austriai Veróna felől való oldalát annak rendi szerént sárga és fekete színekkel tsíkosan bémázoltatta, a' Cisalpínai Veróna felől való oldalát pedig a' három Respublikai színekkel, úgymint, veressel, kékkal és fejjérrel. A' kalapjának is két oldalára kétféle jelt tett ki, úgymint egy felől fekete sárga forgót, más felől veres-kék-fejér kokárdát. Sőt hogy a' szoros Neutrálitásnak mindenben eleget tegyen, az előtte fel 's alá járókat sem egy forma kéregető szóval szólítja meg, mert az Austriai részről közelítőket a' kereszttyéni felebaráti szeretet által indítja a' könyörületességre, a' Respublikából jövőket pedig Citadínóknak (polgároknak) szólítván, respublikánusi nagy lelküsegekre kéri hogy adakozzanak.

Frantzia Ország.

Folytatása a' Respublika állapota előadásának.

„Nagy számmal vagynak már az olyan Ofiályok, mellyekből a' kolduskodások egészen kiírtattak. Az Ispotályok is abból az elhagyatott állapotjokból, mellyben eddig a' Nemzet gyalázatjára és a' Kormányfőék fájdmára sínlődtek, lassan lassan emelkednek, kezdenek gazdagodni, némelly magános emberek jótéteményei és ada-

kozásai által, a' melly világos jele annak, hogy ismét vizsgálja tér közinkbe a' felebaráti szeretet. — Mindenek felett; Az Ország utak 's általjában a' kereskedésre minden szükséges utak, részszerént meg vagynak jobbítva, részszerént nem sokára megjobbítatnak. Egy olly Tsatorna is ásott a' közönséges költségen, melly minden eddig készített kanálisok között leg-nevezetesebb 's leg-hasznosabb. “

„A' mi illeti a' külső Hatalmasságokkal való összefeköttetésünket; erre nézve a' Kormánylék egyenes politikája ebben áll: Hívséggel viseltessünk szövetséges Társaink eránt, tisztelettel azoknak függetlenségekhez, egyenességgel ellenségeink ellen. Bataviának Konstitutióját a' Fr. Respublika helyben hagyta; Helvétzia egy elfzendő olta a' részre hajlás veszedelme között hanyattatik. Több ízben megkérték a' Helvétusok a' Fő Konzult, hogy ő adjon eleikbe egy plánomot, a' melly szerént magoknak valamelly Alkotmányt készítsenek Respublikájok kormányozására: Ő ezt felelte: „Emlékezzen meg a' Helvétziai Nemzet eleinek bátor tetteiről 's virtusiról: készítsen az magának ollyan Konstitutiót, a' mely szokásainak, 's erköltseinek egygyűgységével megegygyezzen. Szükség, hogy az ő Intézete a' vallására és nyelvére különböző Nemzethez alkalmaztasson. Főképpen azon igyekezzen Helvétzia, hogy szabadságát és függetlenségét, más Nemzetek példájára fenn tartsa.“ De ez a' tanácsadás hideg vérrel fogadtatott. Helvétzia a' szélvész közepette Kormányozó nélkül hagyat-

tatott. — A' Cisalpínai és Ligúriai Respublikák
 felállítandó Kormányzékének Konstitúciója el-
 készült. — A' Luccai Respublika is azon mun-
 kálódik, hogy végre magának Konstitútiót ké-
 szítsen, minekutánna a' helytartó Kormányzék
 által eléggé megbüntette magát azért, hogy a'
 Frantzia Nemzetet megbántotta. A' Toskánai
 Király, tsendességben ülven thrónusában, már
 a' nagy Hatalmasságok által Királynak esmérte-
 tik, 's nem sokára mindenenk ezt fogják tseleked-
 ni. Négy ezer Frantzia katonák maradnak addig
 Livornóban őrizeten, míg ez a' Hatalmasság Nem-
 zeti erőt állíthat ki őrizetre. Pedemontzium 27-
 dik katonai Frantzia Osztályjá formáltatott, 's
 kezdi felejtteni szelíd kormányozásunk módja alatt,
 holzizas árvaságából származott szerentsétlensé-
 geit. — A' szent Atya, Róma Feje, egész épsé-
 gekben bírja ismét Státusait. Pesaro, Fano, és
 Cas e'l-Leone, vizslya adattak a' Cisalpina Res-
 publika által birtokaiba. — A' Lünevilleri békes-
 ség után egész erejét Nápoly Ország ellen fordít-
 hatta volna Frantzia Ország, 's elégtételt vehe-
 tett volna magának a' sok ízben megsértetett
 Respublika; de inkább szerette a' békességet,
 meglegedvén azzal hogy Otranto ki kötőhelyeit
 őrizettel megrakta. I-ső Pál Orosz Császár sze-
 rette Frantzia Országot, kívánta Európában a'
 békességet, és a' tengeren való szabadságot. Ör-
 vendett győzödelmeinken, a' honnan barátja volt
 Respublikánknak. Nyoltz ezer Orosz katonák va-
 lának fogságunkban. Az akkori, Angliát igazga-
 tó Minister (Pitt) nem állott reá, hogy ezek An-

gliában szenvedő Frantzia foglyokkal feltseréltes-
senek. Frantzia Ország nagy lelkűségből, szaba-
don vilzsza botsátotta ezen derék katonákat ha-
zájokba. Itt kezdődött a' szorossabb egygyessé-
günk Orosz Országgal. — Négy északi Hatalmas-
ságok, Orosz Ország, Dánia, Svéczia és Prusz-
szia hirtelen szövetségre lépnek, hogy a' tenge-
ren való szabadságot fenn tartsák. Hannoverát
Pruszsza el foglalja, nagy plánumok készítettnek:
de Pál Császár hirtelen oda lepsz. — Sietve meg-
újította Bavária Frantzia Országgal az Egygyes-
séget. Ez a' mi hasznos szövetséges Társunk, a'
Rajna bal partján birtokaiból sokat vesztett. A'
köz haszon és a' Respublika azt kívánják, hogy
ezen Hatalmasság vesztesége a' Rajna jobb part-
ján illendően és egészen megtéríttessen. — Re-
gensburgban nagy tanátskozások kezdődtek a' Lü-
nevillei békekesség tikkelyeinek bétöltése eránt.
Ezek Frantzia Országra közvetetlenül nem tartoz-
nak. Tsak annyiban szükség azokba avatkoznunk,
a' mennyiben a' nevezett békekesség-kötés 7-dik
tizzikelyének bétöltetését magunkra válloltuk, és
a' mennyiben Német Országban az illendő egygy-
arányúságot fenn tartani igyekezünk. — A' bé-
kekesség Orosz Országgal helyre állott. — A'
Fényes Porta ismét megtalálta Frantzia Országban
hajdani hív szövetséges Társát. — Amérikában
az Északi Szabad Státusok és Respublikánk kö-
zött minden zürzavarok el-enyésztek. — Anglia
részéről a' békekesség előljáró tikkelyei helyben
nagyattak. Angliát többnyire minden szövetséges

Társai oda hagyták. Hannovera a' Pruszsízusok kezében volt. — A' Török Birodalom, seregeinknek az Adriai tengert fenyegető és nyughatatlankodtató fekvése által, megrettentetvén, Kormány-székünkkel alkudozásba [er]eszkedett. — Portugallia volt még hátra, ez az Ország melly sok tekintetben már csak olyan volt, mint valamelly Nagy Britanniához tartozó Tartomány. Spanyol Ország Trinidad, Napnyúgoti Indiai szigetének elvesztése által vallott káráért, Portugalliában keresett elégtévő kipótolást. A' Spanyol seregek Portugallia felé nyomultak, egy Frantzia tábor is készen állott annak határ ízelein a' segedelemlere. De csak hamar azután hogy az ellenségeskedések el-kezdődtek, egynehányfzori öfzfzetapás után, békességet kötött Spanyol Ország Portugalliával. Ez napságtól fogva úgy nézte Anglia is Trinidad szigetét, mint örökös tulajdonát. Alhatatosanel tökéllelte magában, hogy azt, valamint Ceylon szigetét is kezei között megtartsa. — Mindazáltal, elég elzközökre talál a' Batáviai Respublika vizsza nyert számos Kolóniáiban, mellyek által kereskedését és tengeri erejét helyre állíthatja. Eppen olly szívesen munkalódtá Frantzia Ország szövetségeseinek javát, mint tulajdon előmenetelét. — Most már a' földnek minden részeiben csak barátokat és szövetségeseket esmér a' Frantzia Respublika. A' gyűlölség, a' hatalom féltés kiírtattak, és csak a' nemes vetélkedés maradt meg a' kereskedésre és nagy próbatételekre nézve minden Nemzetek között. Betsületre

vágyó volt a' Fr. Kormányfőnek annyiban, hogy a' Respublikát minden Nemzetekkel a' legjobb természeti állapotba helyhezette; szerentsésnek fogja magát tartani, ha munkájának állandóságát fenn tarthatja, és azt a' békességet örökkéssé teheti, a' melly mind tulajdon, mind az egész emberiség boldogságára eszköz lesz.

Alá írta magát.

Fő Konzul
Bonapárte.

Párisból Név. 28-dikán. Az Amiens-i Tanácskozások December elején minden bizonnyal elkezdődnek, és a' mint a' környülállások mutatják hosszabbideig fognak tartani, mint eleinte a' híre folyt. — A' Fő Konzul, a' belső és külső Országai dolgokra ügyelő Ministerek társaságokban fog Lyonba elutazni. — Moreau volt Fr. Fővezér békéjött legközelebb Mezei Majorjából Párisba, hogy abban a' vendégségben, mellyet a' hadi Minister Berthier, Marquis Cornwallis, megtisztelésére adott, Massena Generálissal egygyütt megjelenjen. Ezen alkalmatossággal ajánlotta Moreau, ki maga Református, Státus Tanácsos Portális-nak a' protestánsok dolgának jó elintézését. Különös hajlandóságának jeleit mutatta az említett Státus Tanácsos a' Protestánsok Deputátusai eránt, a' kik t. i. nékie Felekezeteinek kívánságait eleibe terjesztették, az által, hogy őket magához hívatván előre elolvasztották, az ő kéréseikre tett és a' Fő Konzulnak kiadandó Jegyzéseit, jelentvén egyfzersmind azt is, hogy ha még ezekre nézve valamelly észre

vételeket közölnének vele, azokat is meghallgatná. — Azt hirdette ki legközelebb, egy itt lakó Olasz Mekkánikus, hogy egy figyelmetességet érdemlő mesterséget talált fel, melly abban áll, hogy mi módon mehet el valaki egy nap 60 órányi járó földet; melly végre maga készít az utazónak rugó erejű talpal és magas sarkal, gyalogló bakkantsokat, 's azt ígéri, hogy így egy egész kengyelfutó ármádiát is kész a' szaladásra ki állítani.

Párisból Növ. 30-dikán. A' hivatalbeli Újság (a' Monitör) ki-hirdette ma szóról szóra annak a' Hadi Tanátsnak okoskodásait és végezését, mellyet Menou Fr. Fővezér Alexandriában tartott, minekelőtte az őriző sereg ezen erősséget által adta. Menou Fővezér a' maga gondolatját ekként adta elő. „A' Kairói őrizet feladása magát, ámbár a' mi őriző seregeink attól nem függhet, már el múlhatatlanúl szükségessé tette Alexandriának feladását. Kairót, még leg alább is harmadfél hónapig nem kelle vala fel-adni. Mint-hogy erősségünkbe eleséget nem szállíthatunk, a' romladozott vár falakat nem jobbíthatjuk, 's a' betegség ellenségeink táborát nem pusztítja, a' Frantziák Egyiptomot meg nem tarthatják. “

Egy más, Journal du Commerce nevű Párisi Újság ezen levelét közli Menou Fr. Fővezérnek, mellyet az Alexandriából Sept. 21-dikén írt a' testvérjéhez Párisba: „A' hadi szerezte meg-fordúlt ellenem. A' szárazon 40 ezer Anglus, Török, és Indiai Cipay-ok agyarkodnak ellenem; száz hadi hajónál pedig többen a' tes-

ger felől. Prédául vagyunk ki-tétetve az éhségnek, szomjúságnak és mindenféle betegségeknek. Nem lévén több talpon álló népem 1800 ember-nél, kik többnyire skorbutosok, kik lovaikat, szamaraikat és tevéiket egy lábíg megemészítették; kéntelen voltam Alexándriát fel-adni, minekutána illy borzasztó környülállások között is kéttség-be esettek módjára viaskodtunk az ellenséggel. Nyóltzvan ágyúk mozsarak és bombák lévén a' száraz földről, több 2000 efféléknél a' tenger-ről ellenünk szegezve, semmivé tettek volna ben-nünket. Hat egész hólnapig állottuk ki az ostromot. Ha szinte kéntelenek voltunk is a' földön és tengeren egygyesült nagy erőnek engedni; betsületünket megtartottuk. Egy katonát se vífzek vífzsa Frantzia Országba a' ki sebet ne kapott volna, sokan közülök tizenöt sebekkel is jelesek. Indúlok Frantzia Ország felé, azzal a' meggyő-ződéssel, hogy Hazám eránt viseltető indulatom-ból mindent véghez vittem, a' mire a' betsület és igasság szeretete ösztönözött.

Ánglia.

A' Londoni hivatalbeli Újság ekként adja elő, azoknak az ellenséges hajóknak számát, mellyek a' most múlt háború alatt az Anglus hajók által elvétettek, elrontáltak vagy elsüllyesztettek. 1. Az első rangú hajók közzül, az 56 ágyúsoktól számlálva 120 ágyús hajókig, vesztett az ellenség 81-gyet, mellyek között 45 Frantzia, 25 Hollandus és 11 Spanyol hajó volt. 2. Második rangú hajók közzül, meg folztatott az ellenség 184

fregáttól. Ezek között 133 Frantzia, 31 Hollandus, 20 pedig Spanyol hajó volt. 3. Apróbb hadi hajókat mind ötféle 298-at vetünk vagy rontottunk el. u. m. 191-et a' Frantziáké, 52-öt a' Hollandusoké és 55-öt a' Spanyoloké között. Ezen kívül a' rabló hajókból kezünkbe esett 943. a' kereskedő hajók között végre 5453. A' mit a' föld más részeiben seregeink mostanában nyerhettek azokat ide nem számlálhatjuk.

Azt írják az Egyiptomi levelek, hogy ottan a' Török seregek minnyájan szent álmélkodással teltek el, midőn egyszerre a' Cipay-ok táborát (az Anglusok által Napkeleti Indiából Egyiptomba hozott katonákat) közelíteni szemlélték. Még inkább tsudálták pedig azt, midőn ezek a' Török szokás szerént felső köntöseiket elhányva mentek be az ő Metsejeikbe 's ugyan azon vallásbeli ceremóniák szerént ábrándoztak mint ők. Azt gondolják az egygyűgyűek, hogy ezt a' Nílus vizén lefelé úszó ármádiát, egyenesen a' Nagy Próféta küldi tsudaképpen segítségekre, a' Frantziák ellen. — A' Krókodilusok, eddig a' Nílus vízének igen közönséges állati, nagyon meg ritkultak. Az Anglusok Izáz mértföldnyire eljárván a' Nílus partjait tsak egygyet láthattak.

Elegyes Levelek.

Konstántzinápolyból Nov. 2 dikán. Nagy öröme az ide való közönségnek, már is számos hajók érkeztek Egyiptomból Arábiai kávéval, riskásával és egyébféle étellel megterhelve. E' szerént reményljük, hogy ma hónap megfordúl ezen

tekintetben a' kereskedés útja, 's a' helyett hogy eddig hozzánk Angliából, Német Országban keresztül szállított a' kávé, ezután mi fogunk ismét a' régi útján észak és napnyugot felé kávéval kereskedni. — A' Török Császár 800 fél hold vitéz Rend tüzimereit küldötte Egyiptomba, hogy osztassanak ki azok, az olyan Anglus Tisztek között, kik magokat különösen megkülönböztették.

Belgrádba a' tsendesség egészen helyre állott. Azok a' 3000 főből, (feleségeikkel és gyermek-eikkel egygyütt pedig 11, 000 főből) álló Jan-tárokok, kik utolsó Török háború végével az alatt a' szén alatt küldettek el Belgrádból, hogy ezen várat a' megbóldogúlt Laudon ostromlása ellen 1789 dik eszt-ben roszszúl védelmezték; most újra visszra hívtak ezen erősségbe. Azok pedig kik az Austriai Házzal kötött békeség óta abban őrizeten voltak, mivel Pashan Oglíval, a' mint gyanakodik a' Porta, egyebet értettek, Roméliába küldettek. A' Belgrádi Basa régi szabadságába és méltóságába visszra helyhez-tett.

Dillenburgh. Nov. 27 dikén. A' mi Örökös Urunk az Orániai Hertzeg, Hollandiának Vólt-Fő-Igazgatója, minden órán ide várattk a' Braunschweigi Hertzegegből. Az Oraniensteini kis erősség, a' hol lakóhelyet választott magának a' Hertzeg, siettséggel készítették és jobbítottatják. A' Hertzeg még soha sem látta Német Orszá-gi Birtokait, mellyeknek lokosi 66000 lélekre tétet-nek. A' Hitvese Fejedelmünknek, ki a' meghólt Pruszfiziai Királynak testvére, még Angliában múlt a' jövő tavaszig.